

Sífutó – Biatlon Hírmondó

Kiadja - térítésmentesen, elektronikus formában - a Magyar Sí Szövetség Sífutó és Biatlon szakág
Szerkesztő Bizottság: Földi László, Gál Ágota, Büki Gábor * E-Mail: sibihirmondo@citromail.hu

Eseménynaptár 2013. május-június-július-augusztus

2013. május 24-25. (szombat-vasárnap)
MISKOLC SPORTKÖZPONT - K. MÁRKÓDI UT 12/A
A BELÉPÉS INGYENES

- 05.31. 14.00 Budapest.**
Magyar Sí Szövetség Közgyűlés
- 06.01-02. Viessman Kupa**
Szlovákia * Revuca Nyári biatlon
- 06.04. 16óra** Edzőbizottsági ülés
- 06..... Felmérés Gyöngyös**
- 06.10.** Megjelenik a Hírmondó 3.
- 06.18.** Összetartó edzés Galyatető
- 06.20-21. Viessman Kupa**
Szlovákia Predajna Nyári biatlon
- 07.02. 16óra** Edzőbizottsági ülés
- 07.16.** Összetartó edzés Galyatető
- 07.20.** Megjelenik a Hírmondó 4.
- 06.04. 16óra** Edzőbizottsági ülés
- 08.10.** Zagyva Kupa Nyári Biatlon
- 08.11.** Salgó Kupa Siroller Hegyi
- 08.20.** Országúti OB Törökbálint

És még mindig a miért? Manapság a pénz körül forog minden. Mi szeretnénk megmutatni ország-világ előtt, hogy egy másik világ is létezik – az emberség világa, s ha sikerül olyan embereket, cégeket, vállalkozásokat is a sífutás és a biatlon mellé állítani, akik ezért az emberségért tenni, adni is szeretnének, akkor nem dolgoz(t)unk hiába. **Hogy miért érdemes mellénk állni? Nem csupán a közvetlen profitért, bár a sportágaink reklámértéke kiemelkedő (Tudta Ön, hogy az Eurosport nézettségi listáján a mi sportágaink állnak az első helyen?)** ám az átvitt értelemben vett nyereség térül majd meg, amikor olyan magasan képzett, fizikailag és lelkileg edzett fiatalok kerülnek munkatársként az életbe, akiket ez a sportág nevelt. **Lehet, hogy éppen az Ön cégét, vállalkozását választják, mert talán éppen a Hírmondónkban olvastak tevékenységükről. S bizony, várható, hogy éppen az Ön cégét, vállalkozását keresik majd üzleti lehetőséggel is olvasóink, versenyzőink, szakembereink. Segítsen nekünk Ön is, hogy olyan gyermekek, szülők is léceget csatlakozhassanak, akinek egyébként erre nem lenne lehetőségük! -fl. **Tehát:****

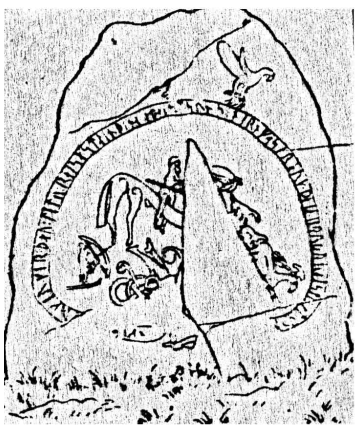
Jó reggelt sífutók! * Sziasztok biatlonosok! * Kezét csókolom anyuka, mami! * Tiszteletem apuka, papus! * Helló kollégák! * Kukucs mindenki! * Megjelent a Hírmondó! * Csak tessék, csak tessék! * Küldd tovább, hogy mások is szeressék! *****

Olvasóink írták :

Megszólítottatok. Köszönöm! * Briliáns, Gratulálok! A vers különösen tetszik. * *Hatalmas meglepetés ez nekem, büszke vagyok, hogy én is ide tartozom* * Gratulálok! Remélem, minél többen és többet hozzá tudunk tenni ehhez a kezdeményezéshez. * Szeretnénk megköszönni, ezt a nagyszerű kezdeményezést, ahogyan elindítottátok ezt az újságot. Segítünk és mindent megteszünk, hogy minél több emberhez eljusson az elektronikus médian keresztül.* Először is nagyon nagy gratuláció az újsághoz, nekem nagyon tetszik - visszaadja azt a hangulatot, amit a biatlon (és a sífutás) ad: a családiaságot, az örömet, szeretetet, amit itt lehet szerezni sportolóként és nézőként egyaránt. * *Nagyon örülök az újságnak, sok sikert!* * Biztos vagyok benne, hogy összekötőkapocs lehet a régi sízők, a maiak a szimpatizánsok között

A HOTTINCSKIDAN ékes kő – A sífutás és biatlon legősibb írásos-rajzos emléke * a finn Upsala közelében találták

Ezen - a körbefutó ruha-írásán belül - vadászjelenetet örökített meg faragója. Jól látható - a lovas vadász mögött - balra az ősi sílövő figurája, amint - a tökéletesen ábrázolt sín, melynek közepén áll - úján a nyílvevessző, mit épp ajzani készül. >>> Az ókori mester még az időszámításunk előtt

készíthette ezt a vésetet, mely valóban ékes mindannyiunk lelkén. Maga az írás a vadászt és a vad elejtését dicsőíti *** Az idő játéka lehet, hogy úgy 2-3 ezer év múlva tán' a mi kis Hírmondónkat is megcsodálják (- Mi like dög csinó hajdan e ősi - řac + řac + hi + csá) * flv.

45.Európai Erdészeti Sífutó Bajnokság – 2013

Magyarok a dobogó tetején * Szép volt fiúk

harmadszor állhatott a dobogó tetején (milyen jó látni, hogy a második csapat finn zászlót szorongat). 22 ország 600 versenyzője között Büki Ádám mindkét egyéni számban 3. lett, s a többiek is jól szerepeltek.

Sajnos Büki Miklós+ senior versenyzőnk szíve a célba érkezés előtt megállt, és a kórházban meghalt. Miklós 1990 óta vett részt az EFNS-en, az RTF tájfutójaként * **Mindig emlékezni fogunk rád, Miklós!**

Horvátország adott otthont a Vrbovska poljanai síközpontban a versenynek, melyen a junior 3x5km-es váltónk (Büki Ádám, Herneckzi Áron, Büki Dávid) idén már

Magyarként magyar színekben * Szőcs Emőke

„Az iskolában megkérdezték, ki szeretne síelni, én jelentkeztem, és ott ragadtam. Eleinte csak sífutással foglalkoztam, de Márton Simon – aki most a román biatlon-válogatott edzője – javasolta, próbáljuk meg a sílövészetet. A futás mindig is jól ment, így a váltással inkább nehezítettem a saját dolgomat, hiszen a lövészet sokszor ki tud tolni velem. Ezzel csak a sportkarrieremet nehezítettem” – mondta nem is oly régen Szőcs Emőke.

Aztán a sokéves kemény munka után őt is elérte, mit a határon túli magyarok oly sokszor megtapasztalnak: A 2010-es olimpiára kivívta a kvalifikációt, végül azonban nem került az utazó csapatba, hanem – egyenlőbb az egyenlőtlenességben – aki mögötte végzett.

Rendkívüli lehet egy ilyen helyzet, amit mi szűkhatáron belüliek nem is értünk igazán, míg ők nap mint nap a bőrükön érzik. Emőke lépett. Magyar állampolgárságért folyamodott, s ma már egyik régi álma teljesült: „Magyarként magyar színekben versenyez”. Kemény feltételek között egyedüli biatlonos lányként küzd az olimpia kiküldetésért, hiszen – bár egyénileg már teljesítette a feltételeket – a részvételhez a nemzetek versenyében a világrangsorban a 28 között kellene zárnia a kvalifikációs etapot Magyarországnak. Ami ugye rendkívül nehéz, hiszen ő egyedül gyűjti azokat a bizonyos pontokat, más nemzetek 2-3 vagy annál is több versenyzőjével szemben **(bizony a következő olimpia előtt erre is gondolni kell, s ha szükséges - lehetséges - akkor a sífutó lányok 1-2 IBU /netán VK/ indulásával sokkal kedvezőbb lehet majd a pozíció – persze ez a másik szakágra is érvényes, de a fiúknál is erősen ajánlott a szoros együtt-dolgozás)**

Most azonban a pontok alapján a tartalék helyek valamelyikére vár Emőke is, de nem karba tett kézzel. Bizony sífutó magyarként is oda-tette névjegyét. A szezon második felében indult a FIS-pontokért. Nem is akárhogyan és jelenleg 125 pont az 5 verseny átlaga, mely „B” kiküldetési szintet ér. Az „A” kvalifikációhoz 100 pont alá kell érkeznie januárig. Látna az idei remek eredményeket, ez is elérhetőnek tűnik.

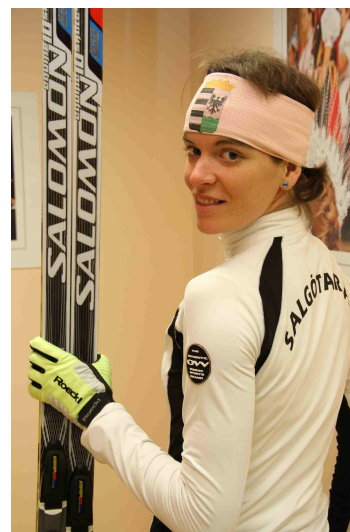

Szőcs Emőke a magyar biatlon szurkolók gyűrűjében a 2013-as világbajnokságon Hajrá Emőke! Büszkék vagyunk rád!

Magyarország legtöbb téli olimpikonját a Vasas SC Sí Szakosztálya adta, mely 1952-ben alakult, és egy nem mindennapi összefüggéssel emlékeztek az elmúlt hatvan évre a Svábhegyi Vasas Sínházban. Szépen csengenek a régi nevek: Balogh László már 93 éves, ám, dr. Völgyesi Miklós, Hollós Béla, Szabó Zoltán, Veress Imre, Csendes Miklós, Sárközi Hajnal, Tumay János is régen volt már mindennapos látogatója a Vasas edzéseinek. Hihetetlennek tűnik de több mint 2000 Magyar Bajnok került ki ebből a szakosztályból, s számtalan helyezett, sok ezer igazolt versenyző... A hat évtized jó részét a klubnál töltötte Holló Miklós (1957-től) és Rosivall Zoltán (1959-től), akik még ma is a Vasas motorjainak számitanak. Ők az életük nagy részét tették a sífutás és a biatlon asztalára.

Papp Ildikó * és nagy álma *

Ez a szezon elég döcögősen indult, mert a nyári makacs saroksérülés miatt sajnos az alapozás nem igazán sikerült. Szeptember elején tudtam elkezdni a komolyabb felkészülést. Visszaigazoltam Salgótarjába, így a 2013-as év elejét már a NordSport 2011 KSE színeiben kezdtem meg, ami jó döntésnek bizonyult, hiszen a város és a még megmaradt tarjáni-símag is mögém állt. A szezonra 2 célt tűztem magam elé: első, hogy a tavalyi 192 FIS pontos átlagomat 190 alá javítsam, valamint hogy a Világbajnokságon szerepelhesek a csapatsprintszámban Szőcs Emőke oldalán. Mindkét célt sikerült elérnem, az átlagom 181 pont lett, a vb-n pedig képviselhettem az országot a sprint váltóban is. A FIS versenyeken a magam elé tűztem, és edzőim által elvárt eredményeket tudtam hozni. Ám én maximalista vagyok, ezért el kell mondanom, hogy kisebb bakijaim végett előrébb is végezhettem volna néhány versenyen, de tanultam belőle. Számomra idény a fő eseménye természetesen a Világbajnokság volt, de a legjobb eredményt Lengyelországban a 10 km-es szabadstílusú számban értem el, ahol 9. lettem – ami 147 FIS pontot hozott. A szezon végén Salgótarján Város Önkormányzatától jelentős támogatást kaptam, ez a továbbiakban sokat segít majd a felkészülésben! A nyáron sífutás centrikus edzésprogram következik. Szeretné a következő szezonban tovább javítani FIS pontjaimat, hogy legnagyobb álmom valóra válhasson: a 2014-es Olimpia.**

Csak így tovább Ildikó!

Gratulálunk a Vasas SC Sí Szakosztályának!

A Vasas olimpikonjai:

- 1960 Squaw Valley: Bartha Magdolna
- 1964 Innsbruck: Balázs Éva
- 1968 Grenoble: Holló Miklós
- 1984 Sarajevo: Kovács Zsolt
- 1992 Albertville: Czifra Katalin, Holéczy Beatrix, Farkas László, Oláh N. István
- 1994 Lillehammer: Holéczy Beatrix
- 1998 Nagano: Dira Bernadett
- 2002 Salt Lake City: Bekecs Zsuzsanna, Gottschall Zsófia, Tagscherer Zoltán, Tagscherer Imre, Holló Mátyás
- 2006 Torino: Gottschall Zsófia, Tagscherer Zoltán, Tagscherer Imre
- 2010 Vancouver: Viczián Vera, Tagscherer Zoltán, Tagscherer Imre

**Jelentkezz te is a Vasas Sí Szakosztályánál a Jánoshegyi úti Vasas Sínházban a Normafánál *
kedd, csütörtök 15-19-ig szombat 9-12-ig Holló Miklós(06709386596) hollomiklos@freemail.hu
Rosivall Zoltán (06709386596) zoltan.rosivall@gmail.hu
Fazakas Mónika (tel: 06205659606) moni@tf.hu**

Egy nap a Lillehammeri Olimpián *

Itt fenn – a Birkeberneren és a Mervan folyócska közötti óriási fenyőerdő közepén – hatalmas sícenrumot építettek ki az olimpiára. Tökéletes és különálló pályákat vágtak a rengetegben a sifutóknak és biatlonosoknak, mellé a szükséges infrastruktúrát és stadionokat, lőteret is. A 2 stadionból 25-25000 kisérhették közélről a versenyeket (a sifutó váltón a léghajófelvétel becslései szerint 300 ezer néző szurkolta végig a pálya mellett a versenyt, a stadionon kívül). Ez minden reggel az úti célom... Reggeli séta, csipegetés, jön a taxi ('56-os magyar taxisunk van – Sándor), fel a hegyre... Szépen haladok az ellenőrzőpontokon... Az akkreditáció remekül üzemel. Amikor beléptem az edzők, kiséritők kapuján: első pont... Beljebb haladok. Itt már csak edzők, versenyzők és a zsűri haladhat tovább: második pont... Bekanyarodok a paraffinozó felé: harmadik pont... Be az épületbe: negyedik pont. Minden alkalommal ellenőrzik a fényképes nyakba akasztómat. Már megszoktam. Lényegében ez garantálja, hogy a „munkaterületen” ne sétáfkáljanak kívülállóok.

*Susi – a paraffin-mesterünk már javában dolgozik... Lőter - 4 akkreditációs pont... **Személyen a délelőtti edzésről:***

- Janikám, nem sokat ment el tegnap óta. Négyet balra és kettőt fel. Nem kéne ennyit, de tudod a fény még visz rajta.

- Jó! Akkor beindulok még néhány kis körön.

- Igen. Majd egy papírlapot akkor hagyunk még 10.20-ra, mert 11-es vagy az öt és fél perc és a kör kb. 12. Tehát holnap is akkor érsz ide. Meglátjuk mennyit vitt el a nap...

A fiúedzés után egy óra pihenő van. Irány a kedvenc vendéglőm, amit a két stadion között bérelt egy Norvégiában élő lengyel család. Az első naptól kezdve összebarátkoztunk. Iszonyatosan tetszik nekik szegényes lengyel tudásom (szerintük nagyon jó - szerintem maszatnyi)... „Bartel”ben vagyunk. Nagyon hálásak a magyar szőttesért (már a falon díszleleg az aláírással), a téliszalámi is hatásos, no és a flaska ravaszlyuki bűdös sem akármilyen. Így is röstelkedem, de sosem fogadnak el semmit, pedig a napközbeni kérdésre: - Mozse kawa? - nem is lehet más a válasz, csak - Tak! - hiszen jól is esik, másrészt igazi veronai kávézóhangulatot idéz, s nem a szokásos lengyel köpködős változat, hanem a gyűszűvel mért halottébredtő fajta. Sokat beszélgettünk, sok mindenről, az utolsó napon egy üveg whiskyt kaptam ajándékba... A kis szieszta után a délutáni edzés... Jönnek a lányok. Már menet közben megtudom, hogy Bea agyonfázott a tegnapi kiránduláson, nyakig taknyos, valaki pedig otthon hagyta a kártyáját. Sietősebbre veszem, irány a paraffinozó... Susi kártyája zsebbe (nem ettől, hanem a rengeteg melótól már gyöngyözik a homloka). Az ajtóhoz sem érek, már hallom a lányok cserfelését. Kilépek az ajtón, s már árad is felém a panaszözön. - Laco bá! Baj van! Otthon hagytam a... - be sem tudja fejezni, mert nyújtom felé a megmentőt. Igaz, hogy kicsit szőrös, de ez már nem annyira érdekli az ellenőroket. És amúgy sem igazán emiatt kötözködtek a legszebbnek számító lányainkkal... Nincs semmi másként, mint a reggeli, vagy a tegnapi edzésen. Húzó a táblát (olimpia ide vagy oda az edzésen az automatatábla is emberi meghajtású) fázom néha, mert a nap itt gyorsan hanyatlik. A távok változnak, az intenzitás eltolódik valamely irányba, no meg egy kicsit a lelket kell istápolni. Sokszor kerül az edző méltánytalan, s szinte kezelhetetlen helyzetbe: gyűszűnyi feltételek – rózsaszínűre turbózott elvárások, részeg (magyar) válogatott ruhát viselő szponzorok Lillehammer utcáin, szétfagyott versenyzők a pályán, túledzettség, egyéni nyűgök, otthoni dolgok... s ebből senki sem láthat az arcomon egy szokatlan rezzenést sem. Magamnak kell megküzdenem ezekkel, hiszen az edző az edző... Földi László novellájának rövidített változata

Versenysport, munka és család * Simon Ági

Sokan kérdezték már tőlem életemben, hogy ezt meddig lehet csinálni, és miért jó ez nekem, illetve hogyan bírja ezt a családom

Mesélek tehát kicsit magamról.

Nem tartozom a fiatal sportolók közé, 1984 óta vagyok igazolt sportoló, azaz lassan 30 éve űzök versenyszerűen valamilyen sportágat. Erdélyi születésű lévén a téli sportágakkal is hamar megismerkedhettem, lesiklőként álltam életemben először rajtvonalon. Később jött a tájfutás, szüleim révén, majd a sí tájfutás és a sifutás. 2000ben kerültem át Magyarországra, előbb a tájfutó és sí tájfutó válogatott keretét erősítettem, majd 2004-től a Gyöngyösi Vasutas és Édes János segítségével, a biatlon szakággal is megpróbálkoztam. Sajnos a lövészetre nem volt sem elég időm, meg érezhetően tehetségem sem, így többszöri nekifutás után – már Honvéd Zalkásként is – maradt a sima sifutás. Az oslói VB volt számomra a döntési fordulópont, akkor éreztem, hogy működhet a dolog, a magyar mezőnyhöz képest biatlonban is észlelt aránylag jó futóformám alapján úgy éreztem, meg kell próbálnom a 2014-es Olimpiára való kijutást.

Következett a családi kupaktanács: 3 gyerekes családanaként, teljes munkaidős állás mellett ezt nem lehet csak úgy, egy személyben megvalósítani. Olyan sportágról beszélünk, ami az őszi- téli időszakban kifejezetten sok utazással jár – azaz nélkülözni kell az anyát, a feleséget és a munkaadót is... A munkahelyemen megértő főlekre találtam és ha sokkal nem is tudják támogatni a felkészülésemet, de erkölcsileg mindenképp büszkék rám, ezen felül pedig évente +10 nap rendkívüli szabadsággal segítenek. Természetesen ezt össze sem lehet hasonlítani a profikkal, akik a sportból élnek és az edzések, illetve versenyek mellett semmi mással nem kell foglalkozniuk – de erre nekem nincs lehetőségem, és koromnál fogva, már nem is lesz... Ami a családot illeti, a legnehezebb egy férjvel/apával megértetni, hogy néha akár hetekig, vagy jó néhány napig nélkülem kell helyt állnia a gyerekek logisztikázása, etetése, fektetése vagy a házimunka terén – és tegye mindezt azért, hogy a felesége azt csinálhassa, ami számára élete egyik legnagyobb célja: az Olimpiára való kijutás reményében való felkészülés, versenyzés, küzdés... A napi 8-9 óra munka mellett az edzéseim nagy része este, vagy kora reggel zajlik, a legtöbb esetben egyedül – többnyire a válogatott edző, Csűr Attila edzéstervei alapján. A motivációt, ami a napi munka után szükséges, nem mindig könnyű megtalálni, de általában sikerül és a napi mozgásból merítek erőt a munkához is.

A 2012-2013-as versenyszezon nagyjából az elvárásaimnak megfelelően alakult, sikerült a 200 FIS pont alatti átlagot elérnem, ami jelentős fejlődés az előző szezonhoz képest. Annak ellenére, hogy nehezebb és sok szempontból nagyon más körülmények között tudok készülni, mint versenytársaim, én kitartóan edzeni és készülni fogok a 2013-2014-es szezonra és ha sikerül, természetesen az Olimpia jelentősen sportéletem beteljesülését.

A gyerekeim alapvetően büszkék arra, ha bármilyen versenyen dobogón látnak és tudom, hogy ezzel példát mutatnak nekik is. Ha mindezt meg tudnám tetőzni az „anya egy olimpikon” kifejezéssel, azt hiszem, elmondhatnám, hogy mindent megtettem, ami tőlem tellett, és átadom a helyet a jövő nemzedékének... **Példakép vagy Ági! Nem csupán a saját gyerekeid előtt, hanem mindannyiunk példaképe!**

A következő szám tartalmából: * A Közgyűlés anyagából * A Cooper tesztéről * Versenyrendezés – technikai ügyek * Képek a Sportágválasztóról * Aktualitások * Viessman Kupa – Rőce – képes beszámoló * Felmérés képekben * Sport és irodalom, művészet *

Sicc * Bukók egymás között: - Miért nem estél le? - Nem szoktam csak úgy hanyatt vágni magam. - Pedig Tell Vili az edzője. - Attól még eltalálhatna, azt nagyon szeretem... * - Mit kentél? - Kék. - Én dzsemet

